

forslagene Nr. 2 og 3, fører Lovforslaget tilbage til den Affattelse, hvori jeg fremsatte det, og skønt jeg kan give den ærede Ordfører ganske Ret i, at der kan siges adskilligt baade for og imod den Affattelse, her foreslaas, og den af Folketinget vedtagne Affattelse, skal jeg lige overfor Landstingsudvalgets Ønske om at gaa tilbage til den oprindelige Affattelse tiltræde dette Ændringsforslag. Jeg skal ogsaa tiltræde Ændringsforslag Nr. 4, hvorefter, kortelig sagt, Skatten af Skatten bortfalder; den ærede Ordfører har Ret i, at en saadan Bestemmelse ikke fandtes i Loven om Tillægsskat, der vedtoges i Maj indeværende Aar. Jeg har foreslaaet Bestemmelsen ud fra den Betragtning, at Tillægsskatten her blev mere lig Merindkomstskatten. Da hele Udvalget imidlertid har ønsket denne Bestemmelse strøget — og jeg ikke kan nægte, at der er gode Grunde, som taler derfor —, skal jeg gaa med dertil. Endvidere har Udvalget stillet et Ændringsforslag til § 9, som skatteteknisk set maa siges at være en Forbedring; jeg tror ikke, jeg behøver at komme videre ind derpaa.

Udvalgets Mindretal har under Nr. 1 stillet et Ændringsforslag, som vil gøre Udlændige skattepligtige efter et saa kort Ophold her i Landet som tre Maaneder. Jeg kan ikke tiltræde dette Ændringsforslag, dels fordi det gaar ud paa en Ændring af den almindelige Lov af 8. Juni 1912 — og alle har været enige om saa vidt muligt at undgaa saadanne Ændringer —, men dernæst ogsaa fordi Ændringen ikke synes mig at være heldig og praktisk gennemførlig, ikke heldig af den Grund, at ved at sætte Udlændinge i Skat efter et Ophold paa kun tre Maaneder fraviger man i Virkeligheden Princippet i Indkomst- og Formueskatteloven af 1912, hvorefter Folk sættes i Skat, naar de har haft fast Ophold her i Landet, og til dette faste Ophold maa man altid regne et Aar. Endvidere fraviger man det Princip i Loven, at det er Skatteindtægten i det forrige Kalenderaar, som lægges til Grund for Skatten. Det vil ikke være let at anvende denne Regel paa Udlændinge, der kun har været tre Maaneder her i Landet, og det vil ogsaa være praktisk vanskeligt at gennemføre en saadan Bestemmelse, selv om man gik med til dette, thi hvorledes skulde egentlig Skatten blive inddrevet? Udlændinge kunde ved at forlade det Sted, hvor de boede, f. Eks. blot ved at rejse over Sundet til Malmø, gøre en saadan Bestemmelse ganske illusorisk.

Dernæst er jeg ikke sikker paa, at det vilde være formaalistjænt i Øjeblikket at gaa til saa rigoristiske Forholdsregler overfor de Udlændinge, der søger hertil; jeg synes ikke, at vi for Tiden skulde stille os i et skarpere Forhold til Udlændinge, end den almindelige Lovgivning fører med sig.

Ændringsforslag Nr. 6 gaar ud paa en Ændring af ikke ringe Betydning i den gældende Formue- og Indkomstskattelov. Jeg maa have Lov til at sige, at dette Ændringsforslag — rent formelt — neppe uden videre vil kunne indføres i det af mig fremsatte Lovforslag. Der staar: „Derhos ændres Lovens § 2, 5. b.“ Jeg ved ikke, hvad det er for en Lov, der ændres. Jeg ser ikke, hvad der ved dette henvises til, men det er muligt, at man kan finde en Henvisning til den almindelige Indkomstskattelov deri. Jeg skal imidlertid ikke dvæle derved, men kun sige, at Spørgsmaalet har været debatteret saa mange Gange i dette høje Ting, og hver Gang har jeg maattet erklære — og andre fra forskellige Partier har altid givet Udtryk for samme Tankegang —, at Ændringer af denne Natur kunde kun indføres ved en almindelig Revision af Indkomst- og Formueskatteloven. Jeg maa derfor fraraade, at Ændringen indføres ved en midlertidig Lov, som har til Formaal at skaffe Staten en overordentlig Indtægt. Jeg er vis paa, at der vil staa overordentlig stor Strid om dette Spørgsmaal, selv om det nu skulde lykkes at faa Ændringsforslaget vedtaget i dette høje Ting, hvad jeg tvivler om.

Dalsgaard: Om det af Mindretallet under Nr. 1 stillede Ændringsforslag skal jeg sige, at vi fra vor Side har megen Sympati for den Tanke, der ligger til Grund for det; vi har ogsaa været med til at rejse Spørgsmaalet i Udvalget, men af Hensyn til de Udtalelser, som den højtærede Minister fremsatte ogsaa i Udvalget, har vi i hvert Fald ikke kunnet tiltræde Ændringsforslaget, som det foreligger i dette Øjeblik, og jeg maa altsaa nu fraraade det. Angaaende Ændringsforslag Nr. 6 kan jeg ganske henholde mig til de Udtalelser, den højtærede Finansminister nu fremsatte; det angaar et af de Spørgsmaal, det ikke kan nytte at optage nu, det maa vente, til der skal foretages en almindelig Revision af Formue- og Indkomstskatteloven. Jeg fraraader altsaa ogsaa dette Ændringsforslag.